

NOVINE SLOVENSKE KRAJNE

Papova obletnica.

Letos 12. februara je preteklo 16 let, kak je zdajšnji papa bili kronani. Bilo je to na Svečnico 1. 1922. Zbrani so bili vsi kardinali sveta, darovala se je meša na čast sv. Dūhi. Zadvēčera so odišli v sikstinsko kapelo, gde se vršijo volitve. V koti poleg dver je peč, od štere pela skoz okno cev, ki je vidna s trga sv. Petra. Tū požigajo listke. Či nieden ne dobi $\frac{2}{3}$ večine, te zraven zmešajo mokro slamo, da se bole kadi. — Vsakši kardinal ima svoj prestol, pred njim pa mali stolič s pisalnimi potrebščinami. Dvakrat na den se zbirajo ob 10h dopodne i ob 4h popodne. Gda napiše, ide z listkom pred oltar, poklekne i prisegne: „Svedočim pred Gospodom Kristušom, ki de me sodo, da volim tistoga, od koga pred Bogom mislim, da ga moram voliti“. Nato listke devajo na pateno i v kelih — 3 kardinali listke zbirajo i preštejo. — Če nega potrebne večine, te šče ednok volijo, na den največ 4 krat.

Če izvoljeni isprejme čast, se njemi kardinali poklonijo. Nato ga pitajo, kakše ime de meo kak papa. V bližanjoj sobi ga preoblečejo v papov obleč, nadenejo njemi ribiški prstan, kak Peter v ladji sedi i vleče mrežo.

Pri volitvi zdajšnjega pape so ljudje čakali na trgi od petka do pondelka 6. februara, da se prikaže tenki svetli dim iz omejnene cevi. Bilo je to ob 11:45h. — Točno ob 12:27h je kardinal dijakon glasno spregovorilo jezerim vnožinam:

„Naznanjam vam velko veselje. Imamo papo, Njegovo Eminenco, prežvišenoga Ahila Rattija, ki je prevzeo ime Pij XI.“

Na trgi je zagrmelo od navdušenja. Nastopila je v krasnoj uniformi papova telovna garda i častna straža. Italijanske vladne čete na trgi prezentirajo s puškami, Pij XI. se prikaže, zmolijo občinsko spoved, nato pa 260. naslednik sv. Petra slovesno blagoslovi klečeče ljudstvo, ki glasno

odgovarja „Amen“. Nato navdušeno kričanje i zvonjenje. Papa si ogrnejo rdeči plašč prek bele obleke, z obema rokama pomahajajo ljudstvi i odidejo.

V nedelo 12. februara ob 9:15h so zadonele srebrne trobente iz kupole, znamenje, da papo na posebnoj nosilnici nesajo v cerkev. — V kapeli sv. Gregora pa preoblečejo za sv. mešo, pred papo stopi ceremonar, v skledici zažge prgiščo prediva in pravi: „Sveti Oča, tak mine slava sveta!“ Kak žuti plamenčki vgašujejo. — To se zgodi dvakrat. — Ednok pri podobih, drugoč pri grobi sv. Petra . . .

Gda papa mešuje, je z obrazom obrnjeni k ljudstvi. Po pristopnih molitvaj ga ogrnejo s palijom: beli trak okrašeni s šestimi čarnimi svilenimi križeci. — Pred evangelijom znova prosijo blagoslov od Kristuša, priprošnja angelov i svetcov. Epistolo i evangelij čtejo latinski i grčki. — Pri povzdiganjanji tūdi straže pokleknejo. — V največjoj tišini zdigavlejo papa Hoštijo i kelih na štiri strani sveta. — Samo srebrne trobente se čujejo . . . Papa sprejmejo sv. obhajilo iz rok ednoga duhovnika, klečeč pred prestolom. — To je najbolje ginljivo: iz papovih oči so celo skuze kapale na stube prestola . . .

Po meši je koronanje s tiarov, t. j. pokrivalo zlate barve, ki ga obdajajo z obroči korone; na vrhi je zemelska krugla i križ.

Mesto mitre (kak pušpek nosijo) njim polagajo na glavo Tiaro, rekoč:

„Sprejmi to Tiaro okrašeno s tremi koronami i znaj, da si oča knezov i kralov, voditeo zemle, na zemli namestnik našega Odrēšenika Jezuša Kristuša, ki Njemi bodi cast i slava na vse veke — Amen.“

Nato med nepopisnim navdušenjom vsega ljudstva papa podelijo slovesni blagoslov. Slovesnost je trpela do pol 2 vōri zadvēčera.

Gasilstvo v lendavskom srezu.

V najnovjšem časi se je jako razširilo v našem srezu gasilstvo. Skoro nej vesi, da ne bi bila v njej gasilska četa. Dnes šteje v srezu 44 čet. Poleg toga je tūdi vnogo dela v gasilskoj župi, v šterih so včlanjene te čete. Da se pa to delo v četah enotno vodi i dela, je župa odredila, da se vršijo župne vaje.

V tom pogledi je gasilska župa sreza Lendava bila jako delavna. Priredila je gasilske župne vaje, ki so se prav dobro obnesle. Vaje so se vršile od meseca junija naprej, skoz dva meseca vsako nedelo i svetek popoldne ob 3 vōri. Takše vaje so bile na G Bistrici, na Kapci, na Benici, v Dugovjesi, v Filovci, v Gančanih, v Ižakovcih, v Renkovcih i v Vel. Polani. Župne vaje so vodili za to določeni člani upravnoga odbora župe, v navzočnosti župnoga nečelnika i tajnika. Čete, ki so se izkazale za pridne i delavne, so bile odlikovane z diplomov od župe. Diplomso dobile, G. Bistrica, Gaberje, Petišovci, Dugoveške Gorice, Bogojina, Ižakovci i Črensovci. Pohvalo pa je izrazo župni načelnik četi D. Bistrica.

Vsem četam pa naj bodo v zgled odlikovane čete. Vadite pridno, da prišestno leto odnese odlikovanje vi!

Druga odlikovanja so tūdi ne zaostala, v preminočem leti. V četaj, ki obstojajo že nad 10 let, so bili njih člani odlikovani od zajednice z raznimi kolajnami. Skoro ne čete, ki odlikovanja ne bi dobila za vestno službovanje.

Odlikovanje je podaro Savez tajniki gasilske župe i to beli križec. Gasilska zajednica za Dravsko banovino je odlikovala člane s srebrnim križcem starešino župe sledeče gospode: Nemethija, podstarešina, Tašša, tajnika, Lutara, blagajnika, Sreša i odbornika Benkoviča.

Ne je pa izostalo odlikovanje četnih voditelov. Tak so bili odlikovani od Saveza, Rittlop Ivan, pov. Črensovci, Klemenčič Franc, pov. Dokležovje, Kuzma Ivan, preds. Gančani, Zver Štefan, preds. Žižki i Vereš Štefan, preds. čete Beltinci z veznim križcom III. stopnje. Čestitamo vsem odlikovancom!

Da se gasilske čete bole vživejo v gasilsko delo pri ognji, je župa priredila enodnevnega gasilske tečaje za voditeo gas. čet. Tečaji so se vršili v Črensovcih, v Dobrovnikih, v Beltincih i v Lendavi. Tečajov so se vdeležili četni poveljniki, tajniki i blagajniki. Pri toj priliki so se pregledala tūdi poslovanja čet kak i njihovo delo. Večina čet vodi svoje knige redno, vnogo jih je pa, ki malo marajo za poslovanje. Tūdi takši so bili, ki sploh niti bliži ne so prišli.

Tečaji so se vršili pod vodstvom župnoga starešina.

Predavali so na tečajih g. Taš, podstarešina župe od gasilske taktike, g. Lutar župni tajnik od administracije i g. Sreš, župni blagajnik, od redovnih vaj, od strupeni plinov i od gasilske discipline.

Vdeleženci tečajov so vnogo

Konkordat ne pride pred senat.

Lansko leto zglasán konkordat, šteri vrejūje odnose rimsko katoličanske Cerkev do države Jugoslavije, bi mogo biti sprejeti ešče od senata te bi dobo zakonsko moč. Ar se je pa pravoslavna cerkev strašno bunila proti njemi i ar so to buntanje podpri celo komunisti, šterim se ide samo za nemir i nered, naj se nemir odpravi, je konkordat dolivzet z dnevnoga reda i ne pride pred senat. Vodstvi pravoslavne cerkvi je to naznано predsednik vlade i tūdi notrašnji minister.

Lejko bi se pitali, te pa katoličanska Cerkev, ki je gotovo po številu vernikov tak močno kak pravoslavna, ne zasluži, da se njej reže isti krūh pravice, kak drugim vereizpovedim države, štere je majo po zakoni zasigurane pravice?

Vlada gotovo ne kriva, če so neodgovorni ljudje nahujskali pravoslavne cerkvene kroge proti

kat. Cerkvi. Ona šče mir, a tūdi pravice šče dati kat. Cerkvi. Da je pa nemore zaednok potom sprejetja konkordata, misli vlada tak pomagati kat. Cerkvi, da dá zglasati v glavnom iste pravice v parlamenti za kat. Cerkev na podlagi ustave, kak je nosi v sebi konkordat.

Ustava najmre priznava popolno versko slobočino i popolne pravice tūdi kat. Cerkvi. Zato na podlagi toga fundamentalnoga zakona ma parlament pravico, da odpravi na priliko dohodek i zviša plačo duhovnikom iz državnih sredstev, da zasigura popolnoma roke kat. Cerkvi v izvršavanji svojega od Kristuša danoga poslanništva, da čuva verski navuk v šoli itd. Želemo samo to, da se vse to kemprle zgodi. Krivica bi bila, da bi kat. Cerkev, ki je najmočnejša v državi čakala na svoje pravice, gda jo druge vereizpovedi že dugši čas vživajo.

Tak narod pesnika slavi!

Vsaki narod má v svojoj zgodovini ljudi, ki būdijo v njem velke misli, nosijo posvet duševnoga bogastva i ga vodijo k napredki. Med temi vodniki so tūdi pesniki, šterih glas se ne čuje po križopotjih, liki njihova reč ide tiho od duše do duše, iz preminočnosti v prišestnost. — Najveksi naš slovenski pesnik je Francé Prešeren. Glas njegove pesmi se je razširo po vsem izobraženom syeti, napunjavle pa v vseh časaj vse dobre Slovence. Letos se ga Slovenci posebi spominamo, ar smo se odločili, da njegov rojstni dom v Vrbi bliži Bleda ves narod odkūpi, da se ohrani v spomin kesnomi odvetki na velkoga Slovence. V njegovoj hiži bodo shranjena njegova dela, oprema hiže pa bo spomin na gorenjski kmečki dom, kakši je bio okoli leta 1800, gda se je Prešeren narodo. Stem počasti narod ne samo toga pesnika, liki vse svoje velke možē, ki so prišli iz kmečke slovenske

hiže. S tem djanjom, gda Slovenci po šolaraj i tūdi drugi darujemo za odkūp tē hiže, smo znova stopili v vrsto tistih kulturnih narodov, ki v največjoj meri častijo svoje duševne voditeo, šterih dika je neminliva. S tem djanjom znova potrdimo vse velke misli pesnika Prešerna, gda je pred 90 leti prorokūvao Slovence i vsem narodom slōbodo. Znova pripoznamo s Prešernom i vsemi svojimi velikani, da ščemo biti slōbodni, razvijajoči se narod na osnovaj svojih očajov. Pokazali smo tūdi, da spoštujemo i ljubimo umetnost, duševno življenje. Te mesec 8-ga, na Prešernov smrti den, se je mladina po vseh slovenskih šolaj spominala pesnika i darovala za odkūp njegovoga doma, ki bo Slovence znamenje naše žilavosti, našega duševnoga dela i moči, pa tūdi naše volē za ešče lepšo prišestnost. V mladini pa naj tūdi lūbezen do dela i vsega slovenskoga!

Razgled po katoličanskem sveti.

Vatikan. Na Božič je bila odpreta nova vaticanska radio postaja z velkim duhovnim koncertom. Nova postaja je dosta močnejša kak prvejša, celo močnejša je kak Moskva, ki je večkrat štela Vatikan prekričati.

Novo življenje v starih italijanskih samostanaj. Bosonogi karmeličani so znova prevzeli v svoje roke svoj stari samostan v Bari-ji, iz šteroga jih negda stiraio Napoleon. Vodili do tūdi dušno pastirstvo. — Don Boskovi salezijanci znova ravnajo v auguštinskem samostani Monte Ortone pri Padovi. Te samostan je bio ustanovljeni l. 1428. pa ga je Napoleon dao zapreti. — Novo življenje je zavladalo v negdašnjem kartuzijanskem samostani v Capri, vodijo ga lateranski regularni kanoniki. Poleg samostana otvorijo zdravilišče.

V Angliji je bio lansko leto decembra prvi angleški kongres katoliške akcije, na šteroga so prišli zastopniki tūdi iz Au-

stralije, Argentine, Belgije, Irske in Škotske. Povdarjala se je edinnost. Sklenili so, da v vsakoj pušpekiji odprejo posebne šole za voditeo KA.

V Ameriki je znani „radio župnik“ Father Coughlin znova začno predgati v radio i znova vodi tjednik „Social Justice“ (Družabna pravičnost).

V Franciji katoličani z številkami odgovarjajo, zakaj je v pariškoj nadpušpekiji zgrajenih 100 novih cerkev. Zato, ka je prebivalstvo močno naraslo.

Nemčija. Poganski tisk se je grdo norčaro iz krščanskoga Božiča. Nationale Zeitung na priliko piše: „Pitanje, če je nacionalni socializem „krščanski“, spada med zabave . . . Što dnes šče razpravlja, ali nationalsocializem božansko zapoved od lūbeznosti do bližnjega bole znajo kak drugi, ki se za to čitijo bole pozvani, te je zadnjih pet let gvušno spao . . . „Völkischer Beobachter“ pa med drugim pravi: Pravi smiseo Božiča trbej vediti v nečem, ka je v istini germanško . . .“ — Freiburški nadškof je na ednoj svečanosti centrale nemške Karitas v številkej pokazao, kelko dobroga so včinili, tak katoličanski redovniki, kak svetni, posebno za družine, za deco i betežnike. — Z vseh katoličanskih predganc je bilo javleno, da je policija ponovno zaprla jezuitskoga patra Majer-a, ar je „kršo obstoječe zakone.“

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Sloy. Krajina. Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2:50 Din., v inozemstvi 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Štev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak niže. Poslano i med tekstem vsaka reč 2 D., mali oglasi do 10 reči 5 Din., viševsaka reč 1:50 Din.

Nedela pred pepeonicov druga.

Evangelij (Lükač 13.) Tisti čas, gda bi se vnožina velika vküp spravila, i z varošov bi šetüvali k Jezusu, prayo je po priliki: Vö je šo sejač sejat semen svoje; i gda bi sejao, misterno je spadnolo kre poti, i zaklačeno je; i flice nebeske šo je pozobale. I drugo je spadnolo na pečino, i zidoče posejnolo je, ar je nej melo viage. I drugo je spadnolo med trnje, i vküp zrasčeno trnje zadavilo je nje. I drugo je spadnolo vu dobro zemlo; i zidoče sto krat teliko sada je prineslo. Eta govoreči, kričao je: ki ma vüha na poslušanje, naj poslušša. Pitali so ga pa Vučenicke njegovi, kakša bi bila ta prilika? šterim je on pravo: Vam je dano znati skrivnost Kralstva Božega, drugim pa po prilikaj: naj vidoči ne vidijo, i poslušajoči ne razmijo. Jeste pa eta prilika: semen je reč Boža. Šteri pa so kre poti, oni so, ki poslušajo, potom toga pride vrag, i vzeme reč z njihovoga srca, naj se vevajoci ne zveličajo. A šteri na pečino, oni so, ki gda čljejo, z radostjom gori primejo reč, i tej korenje ne majo: šteri do časa vervejo, i vu vremenü sküšavanja odstopijo. Štero je pa med trnje spadnolo, oni so: ki so čüti, i od skrbivosti žitka idoci zadavljajo se, i ne prinasaajo sada. Štero je pa vu dobro zemlo spadnolo: oni so, šteri vu dobrom, i najbogšem srci poslušajoci reč obdržijo, i sad prinasaajo vu trplivosti.

V priliki vidimo različne võre dneva. Te võre pri človeki pomenijo različno starost njegovoga življenja. Nešterni služijo Bogu i delajo za večno plačilo od rane mladosti. Drugi pridejo k spoznanju kesnej. Nikoga naj ne prometijo Jezušove reči, da bodo zadnji dobili vednako plačilo kak prvi. Nišče naj ne pravi: To je pa fajnl Jaz sam ešče mladi, znam živeti ešče 20, 30, 50 let. Dokač morem, ščem te svet vživati do dna! Na stara leta pa si sedem na kamen, vzemem čislo pa se bom počasi pripravilao na spreobrnjenje i popravljanje vseh norosti mojega življenja!...

Jezuš je to povedao ljudem v tolažbo a ne v potüho! Plačilo v nebeskom kralstvu je odvisno ne samo od toga, koliko časa se je što trüdo za to kralstvo, nego tüdi od toga, kak je što z miloščov božov sodeluvao, pa tüdi od bože vole. Bog je gospodar, on sme deliti svoje dare kak šče. Nišče se pa nemre pritožiti, da njemi je Bog ne dao, ka njemi je šlo. Če pa je nešternim dao več kak so zaslužili, je to samo njegova dobrotä. Tak je na priliko včino s sv. Pavlom, sv. Avgüstinom, s svetov Magdalenov i drugim.

To naj bo v tolažbo vsem tistim, ki so komaj kesnej prišli k spoznanju, so greh pustili i začnoli lepo, pošteno živeti. To se zmerom dogaja. Kakši dečko je jako razvüzdani, gda pa stopi v zakon, ga vsakdenešnje brige pripelajo k pameti. Iz dečka divjaka postane mož poštenjak. Kakša žena ali starovična dekla bridko obžaluje norosti iz mladih let. Nešterni od teh se nikak nemrejo potolažiti zavolo svojega prvejšnjega življenja. „Ka mislite, ali mi bo Bog odpüsto?“ spitavlejo spovednika. Gvišno ti bo, je že odpüsto! Poglej samo Magdaleno i desnoga razbojnika. Bog jima je vse odpüsto pa sta več grešila kak ti. Glavno je, da v prideče lepo živeš. Da, tak je, ravno spomin na prejšnje grešno življenje naj bi vsakšega podžigao k gorečnosti.

Bivši predsednik senata je mrtev.

Vmro je dr. Pavelič Anton, bivši predsednik našega senata.

Japonci na Kitajskom.

Japonci so zasedli že petino Kitajske. Anglija delata za mir med Kitajci i Japonci.

Skupno pismo

španskih škofov škofom vsega sveta zaradi vojne v Španiji.

Častiti bratje!

1. Razlog za to spomenico.

Katoliški narodi se v dneih bridkosti med seboj podpirajo in tako spolnjujejo zakon ljubezni in bratstva, ki združuje v eno mistično (skrivnostno) telo vse, kateri prejema sv. obhajilo v misljenju in ljubezni Jezusa Kristusa. Naravni posrednik tega duhovnega občevanja so škofje, ki jih je Sveti Duh postavil, da vodijo Cerkev božjo.

Španija, ki prestaja eno največjih bridkosti v svoji zgodovini, je prejela od inozemskih katoliških škofov mnogotere dokaze zavzetja in sočutja, tako v skupnih poslanicah kakor od mnogih škofov posamič. In španski episkopat, tako strahotno preskušän v svojih članih, svojih duhovnikih in svojih cerkvah, se hoče zdaj s to skupno spomenico oddolžiti veliki ljubezni, ki nam je bila izkazana z vseh krajev sveta.

Naša dežela trpi zdaj v prevratu, ki je segel do dna: ni samo nad vse kruta državljanska vojna, ki nas navdaja z bridkosti, je to strahoten pretres, ki ma je same temelje družabnega življenja in je spravlil v nevarnost celo naš narodni obstoj. Vi ste to razumeli, častiti bratje, in „vaše besede ter vaše srce se nam je odprilo“ pravimo z apostolom, ko nam dajete gledati globočino svoje ljubezni do naše ljubljene domovine. Bog vam poplaca!

Toda hkrati z našo hvaležnostjo, častiti bratje, vam moramo odkriti svojo bolečino nad nepoznanjem resnice o tem, kaj se v Španiji godi. S številnimi dokazi je ugotovljeno dejstvo, da velik del javnega misljenja v inozemstvu stoji daleč proč od resnice glede dejstev, ki so se dogodila v naši deželi. Vzroki te zablode so lahko:

Protikršćanski duh, ki je v španskem sporu videl odločilni konec v boju za vero ali protuverti v Jezusa Kristusa, za krščansko omiko ali proti njej; sedanje nasprotje političnih naukov, kateri sueme za nadvlado sveta; namerno prizadevanje mednarodnih tajnih sil; slednjic brezdomovinstvo, ki se je prijelo premoženih Špancev, kateri so se krili v imenu katoličanov in so tako pravi Španiji povzročili neizmerno škodo.

Najbolj pa nas boli, da je tudi precejšen del inozemskega katoliškega tiska prispeval k tej zablodi v misljenju, ki bi utegnili biti usodna za najsvetejše koristi, za katere se vrši boj v naši domovini.

Skoraj vsi škofje, ki smo podpisali to spomenico, smo se potrudili, da smo svojčas pravilno označili pomen te vojne. Zahvaljujemo se inozemskemu katoliškemu tisku, da si je osvojl resnico naših pojasnil, kakor obžalujemo, da so jo pobijali ali jo zavijali nekateri časniki in revije, ki bi morali zglede uvaževati in spoštovati glas predstavnikov Cerkve.

To nalaga španskim škofom dolžnost, da se skupno obračajo na svoje brate po vsem svetu, z ednim namenom, da zasije resnica, ki jo zatemnjuje lahkomišelnost ali pa zloba, in nam jo pomagajo razširiti. Gre za najvažnejši predmet, v katerem se stikajo ne le politične koristi enega naroda, marveč celo bogodani temelji družabnega življenja: vera, pravica, veljava oblasti in svoboda državljanov.

V zvezi z našo pastirsko službo, ki nam nalaga predvsem učiti resnico, spolnjujemo s tem trojno dolžnost: versko, domo-

Proračun pred parlamentom.

Vlada je pred parlament predložila proračun za l. 1937-38 od 1. do 1. aprila. Prvi je govorio dr. Gavrilovič Anton iz JRZ. stranke. Od JNS je grdo napadalo Hrvate bivši minister Popovič Velja. Gda je Slovenec Zupančič govorio od pravic slovenskoga

naroda, so vsi slovenski poslanci iz stranke JNS. zapustili dvorano. Ne njim je po volji, če se branimo. Njim ide dobro i se za narod ne brigajo. Razprava od proračuna teče den za dnem naprej, govoriyo za njega i proti njemu. Večina je za njega.

V Romuniji obsedno stänje, volitve odložene, nova vlada.

V Romuniji je čez noč razglašeno obsedno stanje, vse politične stranke prepovedane i volitve na nedoločen čas odložene. Nove vlade predsednik je sam patriarh Miron Cristea. To naglo spremembo vlade je povzro-

čilo židovstvo i ruski komunisti, ki so svojega uradnika Butenka, kak se trdi, sami spravili na varno, romunsko policijo pa krivijo, da ga je ona ne čuvala i zato kriva, da je premino.

Što pomaga rdečoj Španiji.

Odkritja dnevnika „Giornale d' Italia“.

Rim, 10. februara t. t. (Štefani) Giornale d' Italia — nadaljuje z odkritjov od tuje podpore v korist rdeče Španije. Denešnji članek je posvečen dokumentom od podpore, ki jo poleg Francije i Sovjetske Rusije izkazujejo rdečoj Španiji že ništerne druge države. List vmesijo tajno nabiranje prostovolcov v Avstriji no Švici pa novoga nato, da delujejo francosko—sovjetski posredovalci tüdi v Jugoslaviji i na Norveškom v istom smisli. Glede doč tihotapstvo orožja i naročanje vojnoga materijala, opomina „Giornale d' Italia“, da obstoji v Londoni družba „Atlantic Shipping“, ki je decembra preminočega leta najela zavolo tihotapstva orožja ino vojnoga materijala v rdečo Španijo 45 angleških ladij i po edno estonsko i norveško. Druga, družba, ki kúpüje i zavaruje ladje i druga prevozna sredstva z barcelonskov vladov se imenuje „Hauer Tonens Ltd.“ tretja Grace Cerk Street v Londoni. Ta družba je v tesnih sukih z dvema večšima francoskima družbama za tajna naročila i prevoz blaga. Vnoge angleške ladje vozijo orožje na račun francoskih družb. Poleg teh tvruk je v Londoni tüdi židovska tvrdka Wedel, ki je v prvoy polovici januara odala rdečoj Španiji blaga za 20 milijonov lir. Spodobne posle opravila tüdi španska banka za zvünešnje trgovino, odnosno njena pariška podružnica. Tudi to podjetje je nastavila vlada zavolo plačila

naročenoga orožja. Neko špansko vojasko odposlanstvo je 28. januara podpisalo v Belgiji pogodbo za 2000 pükš oblike Mauser, 500 revolverov oblike F. H 7, 35 do 40 jezero nabojev za pükse, 20.000 nabojev za revolvere. Vse to blago so odposlali v francosko pristanišče Saint Nasare. Glede Čehoslovaške omenja list, da je znašalo decembra meseca lanskoga leta število čehoslovaških prostovolcov v rdečoj Španiji 5500, med temi nad jezero specijalistov, 13 zdravnikov i 27 pilotov. Med najnoviješe čehoslovaške dobave spada tüdi 40 letal, ki so prispela na letališče v Sabadel v začetki januara. Prav tak sodelujejo pri tihotapstvu tüdi grčke ladje po jezero ton i romunski parniki. List navaja več primerov, zlasti pa romunsko ladjo „Albo Juno“, ki je 20. decembra lanskoga leta prevzeia v Marseille 10 razstavljenih letal oblike Potez, vnoge tovarne avtomobile i 12.000 bomb po 100 i 600 kg. Končno opomine „Giornale d' Italia“, da je nedavno pred tem prišlo v Španijo pri Puerbi veliko število vagonov z železnim materijalom iz Švedske. Prav tak podpirata rdečo Španijo Mehika i Zedinjene države. Te dni so v Zedinjenih državah izdali znamke, ki bodo z njihovim donosom poravnali nabave v Ameriki. List sklepa iz vseh teh podatkov, da vodi rdeča Španija bojno samo zavolo pomoci, ki jo prejema iz vnoгих evropskih i ameriškanskih dežel. („Po Slovinci“)

Psi rešili življenje večim ljudem.

Londonski list „Daily Telegraph“ poroča na podlagi telefonskoga pogovora s patrom Depri iz slovečega bernardinskoga samostana na gorskem sedlu istoga imena napeto poročilo, kak sta dva velikanska snežna plazova zasipala sloveči samostan z zavetiščom vred, ki je bio nato nekaj dni odrezan od vsega stika s svetom. Samo pesjemi nagoni znanih bernardinskih psov pa se trbe zahvaliti, da plaz ne zasipao več redovnikov, ki bi bili prav gotovo mrtvi, če bi jih psi ne bili obvarvali.

Plaz se je nad samostanom sprožil že preminočo nedelo 30. januara, a samo v sredo 2. februara je bio promet s samostanom konči nekoliko mogoč. Tak se je potem še isti den pater Depri

leško pogovarjao po telefoni z angleškim casnikarom. Tisti den je najmre divjao v visokih alpah velik viher, ki je divjao že prle nekaj dni. Posebno močen je bio na sedlu sv. Bernarda. Malo prle, kak se je zgodila nesreča, so redovniki zapregli v pasje sanke svoje pse, da bi se s pesjov vpregov vpelali po cesti iskat ponesrečence, če bi se što v viheri i zapisci ponesreco. Kua je bilo že vse pripravleno na odhod, psov nikak neso mogli spraviti naprej. Vse kazni i groznje psov neso premeknule z mesta, da bi bili potegnili. Zavolo toga čudovitoga pesjega nagona je bilo obvarvanih smrti več redovnikov.

Ar psov neso mogli spraviti vö iz poslopja, so se mogli vrniti. Komaj pa se je to zgodilo, je naednok nastao silen

vinsko in človečansko: versko, zakaj kot priče velikih zločinov in velikega junaštva, katerim je bila prizorišče naša domovina, moremo svetu nuditi nauke in zglede, ki spadajo v našo škofovsko službo in ki morajo koristiti vsemu svetu; domovinsko dolžnost, zakaj škof je prvi dolžan braniti dobro ime svoje domovine, „zemlje očetov“, ker so bili naši častiti predniki tisti, ki

so jo tako krščansko, kakršna je, izoblikovali s tem, da so svoje sinove prerodili v Jezusu Kristusu za oznanjevanje evangelija; ni človečansko dolžnost, zakaj ko je Bog že dopustil, da je naša domovina torišče za preskus naziranj in postopkov, ki hočejo zavzeti svet, bi želeli, da se nevarnost omeji na našo domovino in se drugi narodi propada rešijo. (Dalje.)

piš i trešč. Z gore je zabobnel velikanski plaz, za njim pa še drugi, ki sta s svojov velikov težov razdejala več vrat i oken v samostani, nato so se velikanske vnožine snega sipale v notrašnje prostore. Nekaj dni so bili redovniki zaprti v snežnom plazi. Samo v sredo se jim je posrečilo osloboditi se bar toliko, da so na pesjih saneh mogli niže proti dolini po živež. Bua je pa to jako naporna pot. Celu na smučeh so komaj šli naprej, kak so sani odpovedale. Sani je najmre na poti večkrat grdo vrglo, zato so mogli pot nadalüvati samo še na smučeh.

Te samostan stoji kre alpske ceste, po šteroj je nekoč že Cezar, za njim pa Konstantin Veliki i Karl Veliki vodo svoje čete v Italijo. Tüdi Napoleon Veliki je po toj cesti vodo svojih 40.000 vojakov s topovi i vso prtlogo v Italijo. Napoleon je tukaj tüdi zajtrküvao, ve še dnesden v samostani kažejo tisto sobo, v šteroj je jeo Napoleon.

Gora ma svoje ime po svetom Bernardi Mentonskom, ki je bio savojski plemič i ki je na tom mestu dao zgraditi zdašnje zavetišče mesto prejšnjega, ki je pogorelo. Glavno poslopje zdašnjega samostana je se iz 16. stoletja. Najvekša zanimivost toga samostanskoga zavetišča je cerkev, v šteroj je nagrobni spomenik francoskoga vojskovodja Desaix, ki je v bitki pri Marengi s svojim življenjom rešio Napoleona.

V prvejšnjih stoletjaj je vsaki, ki je tü hodo v samostani najšeo brezplačno zavetišče. Što se je što odzúžiti za gostolubnost redovnikov, je kaj darüvao v cerkveno mošnjico. Dnesden pa, kda je promet z avtomobili tak veliki i kda na jezere lüdi prihaja sem gori, redovniki zraven samostana zgradili hotel, v sterom dobijo hrano i stanovanje vsi, ki želejo. Za tiste pa, ki so siromaški, redovniki poskrbijo brezplačno v zavetišči. Tri dni ima vsaki siromak pravico do brezplačnoga stanüvanja i hrane, potem pa mora naprej ali nazaj. Po zimi pa, kda je hotel zaprt, dobijo svoje zavetišče brezplačno vsi v zavetišči.

Živež morajo redovniki na hrbtih sami znositi sem gori. Mule nosijo živež samo do ta, kje se začne sneg. Razme pa se, da toga živeža za vso zimo trbe precü dosta, včasih so redovniki morali sredi zimskih viherjov iskati nesrečence, ki so ostali v snežnih zametih. Dnesden pa stvar ne več tak naporna, ar je na vsakoy strani 10 kilometrov pod vrhom po edna gostüina, iz katere potem v samostan telefonirajo, ali je kakši popotnik na poti proti vrhi. Če naznanjenoga popotnika ne na vrh v pravem časi, ga ido iskat s svojimi psi.

Življenje na vrhi Svetoga Bernarda je jako trdo i naporno. Več kak 7 let ne vzdrži nieden redovnik. Potem pa mora iti iskat zdravja v dolino. Dobi najmre vsaki reomo ali pa srčne krče. Psi so dendenes tak menje važni kak pa so bili nekda, ar je na smučeh mogoče prle obiti vse kraje. Poleti so psi zaprti v velikom pesjem hlevu, kam jih hodiyo gledat lüde. Po zimi pa lahko prosto lečejo okoli. Da pa neso docela odveč, kaže omejneno dejstvo, da so prav te dni rešili več svojih patrov bele smrti.

V Austriji

so se na konci lanskoga leta že sedmo leto zbrali austrij. kat. duhovniki, da si pogučijo od važnih sodobnih pitanj. Zdaj so gučali največ od vzgoje i izobrazbe krščanskoga človeka. Vmes so si poglednoli razne socijalne i karitativne ustanove Dunaja.

Glasi iz Slovenske krajine.

Navuk za tretji red sv. Franciška je zadnji nedelo tega meseca, februara 27. v Črensovcih po večernici. Večernice ob 2. Duhovne vaje za mladino v Črensovcih. Prosvetno društvo v Črensovcih se pripravila sporazumno s svojim glebanošom na duhovne vaje, stere bi se držale za mladino. Duhovne vaje se obdržijo v prihajajočem postnom času.

Marijini Listi za februar so se začeli febr. 8. razposlati. So jako lepi i se vsakom priporočajo, ki jih še nema. Zdaj je ešče leško naroči za celo leto, ar se jih je nekaj več štampalo za januar i februar.

"Veriga i vera sv. Antona iz Padove". Pod tem naslovom se širi kriva pobožnost, štero sv. Maticerkev ostro zabranjuje. Nepoznani, v vori nepodkovani, satringam vdani ljudje razposilajo listeke, sterih Maticerkev ne odobrila i grozijo z nesrečov, či što teh listekov ne bi dale širio. Ar se na tej listekaj širi kriva vora, ste je dužni vsi raztrgati i je nikom ne pošilati. I to po dušnoj vesti pod bremenom greha.

Na misijon mrs. Kerec Jožefa je darovala Frumen Marija iz Francije 10 Din. Bog plačaj.

Na sirotišnico Deteta Marije v Turnišči so darovali v dolaraj sledeči: Vincenc Jožef 5, Kovačič Martin 3, Rajtar Bara 1, Cipot Matjaž 1, Herman Jožef 1, Vuk Helena 5. Marijka plačaj vam.

Oženila se je v Franciji Grah Terezija z Bukovec z Gregorč Jožefom. Zauvanje je 26. februara. Pri toj priliki pozaravia svojo mater, brata, nevesto, sestre, svaka z decov, sosedo, rodbino, prijateljce, najbole pa Fuksovo Maričko, bakovsko ves i celo sobočko faro z g. Vojkovič Jožefom, plebanošom. Prosi molitve, da jo Bog v zakonskom stani blagoslovi.

Na gostuvanji nabrana podpora za Novine. Vagner Stefan, širitec Novin je nabral na gostuvanji Prša Jancija i Godine Tr. na G. Bistrici Din. 30. Bog plačaj vsem darovnikom.

Tridnevne zaprte duhovne vaje za salezijansko sotrudništvo se vrsijo v Verzeji. Začnejo se na pepelnico ob pol šestih zajtra i se dokončajo 5. marca zajtra.

Izseljenki je pomagala Rafaelova Družba za Slov. Krajino. Naročnica naših listov, Ceh Marija, se nam je pritožila, da mora vsele plačati pol franka, gda dobi Novine. Predsednik Rafaelove Družbe so taki javili to pritožbo na naše poslanstvo v Parizi i izseljenka je obveščena od toga. Kak je te korake napravila Rafaelova Družba, več živa duša ne terja nikaj od izseljenke. Gda se nam zahvaluje za dobroto, pozdravila ona, brat Ivan, sestra Bara, Raj Bara i te sestra Ana, Toplak Jožef i te sestra Verona, vsi iz Nedelice pa Bokan Agneška iz Dolica svoje domače, vso rodbino i vse duhovnike i celo Slov. Krajino.

Dar na Kobiljansko cerkev. Misijonarje z Celja pri sv. Jožefi so poslali lepi mešni plašč za našo siromaško cerkev. Za plemeniti dar se prav iz srca zahvalimo vsi verniki kak i bratovščine i Prosvetno društvo.

Zahvala. Vincencijova konferenca Srca Jezušovoga v Ljubljani vzdržava Dijaško kuhinjo, kje dobivajo siromašni dijaki, ki drugače sploh nebi mogli studirati brezplačno obed i večerjo. Tudi iz Slovenske krajine jih je več vsako leto sprejeti na hrano. Toj dobrodelnoj napravi je poklonio gospod poslanec i veleindustrijalec Josip Benko iz Sobote velikodušni dar 50 kg masti

i mesa. Vincencijova konferenca se gospodi poslanci za te velki dar tak v svojem imeni, kak tudi v imeni vseh podpiranih dijakov najprisrčnej zahvaluje i ga prosi naj toj dobrodelnoj napravi še tudi v bodoče ohrani svojo velikodušno naklonjenost. — Matija Čontala, C. M., blagajnik.

Našemi dragomi za slovo. Previdnost boža naj Vas vodi v tujini, v goricaj gospodovi i Vam zelemo srečno potovanje, priporočimo Vas Svetoj Trojici! V pomoč v vseh Vaših trüdaj, štere bote meli z malimi opešanimi ovcami, oh nigdar ne pozabite na nas, mi se tudi ne pozabimo z Vas v molitvaj. Bog živi! — Bogojančari.

Ka se godi po domovini?

Nevaren vlomilec prijat. Orožniki v Domžalaj so zgrabili Mlnar Bojana, mladoga fakina, ki je vlamalao v cerkvi i župnišča. En čas je bio celo v Italiji zapret, a voza ga ne pobolšala, nego navčila ešče na hujše roparije.

Rogaška železnica odana. Država je oкупila rogaško železnico za šest milijon i tristo jezer dinarov.

Dvojčeti je vmorila nezakonska mati v Skocjani pri Mokronogi. Edno je zadavila,

Ka novoga po sveti.

Premino je sovjetski diplomat z Bukarešte. Stalin je uao pozvati iz Bukareste v Moskvo konzula Ostrovskoga. Ar pa te ne šteo iti, nego se je skrito nekam, — znao je najmre, da ga čaka voza, ali smrt — zato je GPU, to je tajna ruska policija z sveta spravila njegovoga namestnika, Butenka. Naednok je najmre premino z Bukareste i drugoga siedu ne so našli za njim, kak mlako človeče krvi. To je komunistična sloboščina.

Vmro je oča kneginje Olge. V Atenaj na Grckom je vmro princ Miklos, oča kneginje Olge, ki je žena našega kraljevskoga namestnika Pavla. Hči je bila poleg pri smrti svojega oče i sprevođa se je vdeležo tudi

Spomin s hoje na vrh Jugoslavije.

Saj tega sploh ne bi opisoval, zgoduo se je namreč že pred meseci, toda nekako zaobljubil sem se takrat, da bom nekaj zapisal. Tako torej moram, čeprav že težko čitam takratne zapiske . . .

Dva sva šla, on je bil že prej, pred več leti, na Triglavu. — Komaj sva se nekoliko oddaljila, že naju je presenetila krasna voda, svetlo in temno sinja, a vsa v čudovito čisuh barvah. — Uho pa se je radovalo ob vršanju žuželk, ki jim znova zdela imena, sicer pa povsod nekam sveta tišina, krave s tih višinskih pašnikov so se mi pa zdele nekam manjše, a ličneje.

Ob 50 m visokem slapu Peričniku sva srečala prvi sneg. Tu sva strmela nad krasno mavricico, ki je v siju poldanskega sonca križala mogočni slap kot še mogočnejše božje oko . . .

Ko sva se mimo Aljaževega doma (v Vrahih 1915 m) že vpenjala po Tominskih poti, nama je krivenčasto boričje dalo kmalu sluti, da prideva v kratkem do mesta, kjer je flora, vsaj večja, zamre. V višini 1500 m sva prvičkrat počivala. S kakim strahom sem se okrenil in ozrl v dainjo dolino, kjer se je enakomerno premikala sem in tja naša vojaška straža. — Potem je pa bilo vedno slabše: meni je naga-

Na misijon mil. g. Kerec Jožefa v Junnanfu-i je poslala Serec Terezija iz Francije 50 Din. Penez je poslan na Rakovnik.

Na novo kapelico v Martinišči nabrano na gostuvanji Devečar Štefana i Bojnec Marije — Lipa, 65 Din. i Kolenec Franca i Čurič Olge — Črensovci 110 Din. Bog plati. Tudi indri se spomnite naše kapelice. Vsaki dar z največšv hvaležnostjov sprejet. — Vodstvo.

Bogato naročnino nam je poslal g. dr. Trstenjak Alojz, predstojnik mestne policije v Maribori, v zneski 50 Din. — Bog plačaj.

Na podporo Novin je darüvao Kolenko Ivan z Črensovec 10 Din. Bog povrni.

drügo pa od poste le mlatila i tak vmorila, oboje pa zakopala na njivi. Gda je oblast zvedia za hüdobijo, je mrtvo deco, štero zverinska mati ne krstila, odkopala i mati brez edne skuze nosila vmorjono deco na pokopališče. Oča dece je prej neki zakonski mož.

Alkohol ga je vmoro. V okolici Maribora je Hrašnik Franc, dovec, bio veliki pijanec. Zadnje dni se je tak zapoj, da ga je boži žiak vdaro i mrtev obležao pred lastnov hišov.

kraljevski namestnik, Njeg. Vis. knez Paveo.

Zmaga pri Terueli. Frankova vojska je potukla rüdece pri Terueli znova i zavzeia 350 kilometrov obsegajočo zemlo z 20 vesnicami i 145 tranjavicami. Rdečih je mrtvih do 50 jezera. Verborci so zapienili vnuo strliva.

Horthy na Polskom. Vogrski regent Horthy je z madjarskim zvunešnjim ministrom Kányom obiskao Polsko i bio navdušeno sprejet v glavnom mestu Polske, v Varšavi. Namen obiska je politični, da se prijateljstvo med obema državama ešče bole poglubi i da de obroč krščanskih držav proti brezverskomu komunizmu močnejši.

jala elegantna palica, ki sem jo hotel uporabljati mesto cepina, pa nikakor ni v to privolila, njemu pa želedec (saj je tisti dan že prišel teš z nemajhne gore, ki ji več ne vem imena —). Njega je 1/2 litra dalmatinskega vina prej opomoglo, v meni je pa strah vedno bolj naraščal in sem poklekaje lezel dalje, tiho v srcu Boga proseč, naj me vendar še ne pozove na odgovor . . . Prvi železni klini in jeklene vrvi so nama pomagali više. — Izpodmaknil sem kamen: pri tem mi je tovariš povedal, kako je tak kamen, pred leti, povzročil smrt mlade gospe . . . Seveda so jo v najbližji planinski koč i vso obušli s planinkami. Tudi sva zagledala na široki plošči pod nama kopico belih ljudi i tam na koncu pred 6 leti odkritih 13 plošč v spomin trinajsterim, ki so zaman skušali preplezati 1000 m visoko navpično triglavsko steno. — Vedno bolj glasno je odmeval najin pogovor, vedno bolj je strah gineval . . .

Pokazal mi je krasne 3 Triglavske rože in i kakor kava crno murko: toliko jih je smel utrgati na sosednji gori; murka je prijetno dišala. Imela sva čudovito žepo: sreča, da sva prišla do hladnega vreica, sredi poti; tudi najni tek je vedno bolj naraščal. Tu in tam sva morala previdno prehoditi kope snega, više ko človek (pa je bilo sredi augusta). Ko sem tožil radi velike vročine, me je prijatelj tola-

Dražbeni oklic. Dražbeni oklic.

Dne 28. februara 1938 ob 9.30 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga k. o. Turnišče, vl. št. 602 B 24a, 25a 1/2 inka parc. št. 899 pašnik (sedaj hiša) št. 48 z gospodar. poslopji, stavbišče in dvorišče, vl. št. 617 B 83a nedoločen delež parc. št. 769 njiva, vl. št. 641 B 2a 1/4 inka parc. št. 1136 travnik, vl. št. 702 B 9a, 10a 1/2 inka parc. št. 1187 travnik obe parc. sta v naravi združeni, vl. št. 885 B 46a nedoločen delež parc. št. 440 njiva. Cenilna vrednost: Din 2.150, vrednost pritlikline: 1/2 varščina Din 215, najmanjši ponudek: Din 1449.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglositi pri sodišču najpoznejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 30. dec. 1937.

1 765/37 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 28. februara 1938 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Čentiba vl. št. 687 B 12 in 13b parc. št. 751 vinograd, parc. št. 753 B 22c parc. št. 35a hiša dvorišče in vrt, parc. št. 873 B 4b parc. št. 61 njiva. Cenilna vrednost: Din 6.040, vrednost pritlikline: Din 99, najmanjši ponudek: Din 4.026, varščine Din 604.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglositi pri sodišču najpoznejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 30. dec. 1937.

1 947/37 - 7

Dražbeni oklic.

Dne 21. marca 1938 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Meinci vl. št. 112 B 5, 1/2 inka parc. št. 436 hiša št. 94 dvorišče in vrt, vl. št. 432 B 8 parc. št. 288 njiva. Cenilna vrednost: Din 18.800, varščina Din 1.800, vrednost pritlikline: 1/2 najmanjši ponudek: Din 12.434.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglositi pri sodišču najpoznejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne moglo uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 20. jan. 1938.

1 947/37 - 7

Dražbeni oklic. Dražbeni oklic.

Dne 21. marca 1938. ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Bogojina vl. št. 139 B 23b, 3/98 inka parc. št. 39 hiša stara št. 2 dvorišče in vrt, vl. št. 141 B 6b 1/4 inka parc. št. 216c 1 pašnik, vl. št. 162 B 2b 1/7 inka parc. št. 259/2b njiva, vl. št. 239 B 3b 6/98 inka parc. št. 259/1c 1 njiva. Cenilna vrednost: Din 1.224, vrednost pritlikline: 1/2 najmanjši ponudek: Din 819, varščina Din 122-50.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglositi pri sodišču najpoznejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 4. jan. 1938.

1 774/37 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 28. marca 1938. ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Motvarjevci vl. št. 4 B 9, 1/3 inka parc. št. 229 gozd, 1/3 inka parc. št. 664 gozd, 1/3 inka parc. št. 857 gozd, 1/3 inka parc. št. 299 vinograd, 106 B 8 1/3 inka parc. št. 342 travnik, vl. št. 106 B 8 1/3 inka parc. št. 342 travnik, vl. št. 214 B 24 1/2 inka parc. št. 297 vinograd, 1/2 inka parc. št. 313 njiva, 1/2 inka parc. št. 330 vinograd s travnikom, 1/3 inka parc. št. 1000 njiva sedaj hiša št. 5 z gospodar. poslopjem in sadovnjak. Cenilna vrednost: Din 10.235, vrednost pritlikline: Din 472 s 4. sodi najmanjši ponudek: Din 6.825.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglositi pri sodišču najpoznejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 21. jan. 1938.

P 177/37 - 1

Oklic.

Rebrica Rudolf posest. v Srednji Bistrici, sedaj neznanega bivališča je vročiti v pravdni stvari tožeče stranke Zmaj Štefana posest. v Gornji Bistrici št. 112 zastopan po dr. Pikuš Janko odvjetnika v Dolnji Lendavi zoper toženo stranko Rebrica Rudolf posestnik v Srednji Bistrici sedaj neznanega bivališča, sodba z dne 4. 12. 37 oprav. šte. P 177/37 - 4. Ker je bivališče tožene stranke neznano, se postavlja za skrbnika Jureš Franjo viš. pis. nadofic. okrajnega sodišča v Dolnji Lendavi, ki ga bo zastopal na njegovo nevarnost in stroške, dokler se ne oglosi sam ali ne imenuje pooblaščenca.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 24. dec. 1937.

planinskih koč proti Triglavu so većinoma, pravokotne oblike, le nekateri so elipsasti —). Teško sem se na vrhu vživel v to, da sem na najvišji točki Jugoslavije, ko je pa bilo okoli toliko še višjih gora, v inozemstvu, kakor bela kača se je doli v dalji vila Soča po italijanski dolini, kjer naši bratje in sestre čakajo na narodno odrešenje. — Istočasno, ko sva se vzpenjala na vrh, je vzhajalo za najinim hrbtom sonce: seveda sva se ponovno oprla in ga občudovala. — Lahko si mislite s kakimi občutki vsa nato maševala v majhni kapelici ob Koči na Kredarici: ne vem, če bom še kdaj v taki višini maševal. — Vračala sva se pa mimo Aleksandrovega doma (2404 m), srečala naše in italijanske graničarje, imela priliko doživeti tudi ploho in se nato težko vzpenjati navkreber po „nestanovitnem“ grušču. (Dalje).

Bogojina. Naš g. plebanoš so letos veselo obslužavali svoj rojstni den, mogoče je ešče eden nej bio tak vesel. Dne 7. febr. na gostuvanji Šabjan Jožefa je mladožencova posvadbica Gašpar Micika iz Bogojine gospoda plebanoša v imeni vsej gostov pozdravila z lepimi rečmi i z lepim püslom rož.

Poselske knjižice dobite najceneje v trgovini Balkányi E., v D. Lendavi.

VEZ LÜBEZNI Z NAŠIMI IZSELJENCI V TÜJINI.

Pisma naših z tujine

La Chatre, 3. I. 1938.

Prečastiti g. urednik!

Prle kak bi Vam kaj drugo pisala, Vam izražam najlepšo zahvalo za Novine i Marijin list, štere redno dobivam i tüdi redno štem. Trno me vsakokrat razveselijo, ka mi prinesejo novice i dogodke po miloj domovini i Slovenskoj krajini. Želem si je meti dale narečene, ka se mi trno dopadnejo i Marijin list. Veselilo me bo, če ga bodo tüdi moji stariši meli nadale narečeno. — Čeravno, da se mi dobro godi, mi se vedno joče srce po miloj domovini. Ešče sem šolske torbe nej djala od sebe, sem že mogla iti v svet si iskat kruha. Taki kak sem stopila na tujo zemlo, sem spoznala, da je ne takša kak prinas. Komaj 7 mesecov sem se družila s sestrami Marijine družbe i že sem morala vzeti slovo od nje. Komaj 7 mesecov se mi je srce veselilo i radüvalo med Vami, nato pa se je pogrozilo v globoko žalost. Kratek čas sem mela „Svetinjico Marijino“ i hodila k mesečnoj sv. spovedi i sv. obhajili. Zđaj sem odrezana od vsega. Žalost me je zadenola, ko me je mati zapüstila i se mantrala v tujini i skrbela za nas. Kelkokrat se je vtopila v veliko žalost, oko nje se je rosilo, a v srci je čütula še veliko žalost. Dozđaj me je tolažila i krepila, a od zđaj naprej me tolaži Nebeška Mati Marija i Vaši krasni domači listi. Neverjete mi, da se čütim vgnogokrat osamljena i zapušćena, a vest me tolaži, gda

je lübi Bog vsepovsedi. I On de mi pomagao v vsaki težavaj i bridkosti. A trno me veseli, da lahko vsako nedelo ino svetek idem k sv. meši i k molitvam. Tak sem si želela i to tüdi dobila. Oh kak mi žmetno stane, da poznam mladino, ki se razteple po sveti i pozabla na Boga. „Novin“ naročnik je nej i žive brez Boga. Komaj zđaj sem priznala, da brez teh listov nemre živet i nieden izseljenec i izseljenka pravo. Slovenske izseljenke, slovenski izseljenci, dokeč te šteli naše Slovenske Novine, ne bojazni, da bi se zgübili v tujini. „Zato pravim vsem, što nema, naj si naroči i šte „Novine“ i „Marijin list“. — Ka sem Vam nej bila mogoča poslati pozdrave za „Božić“ i „Novo leto“, Vam zđaj ysem pri uredništvu želem vngog sreće i zdravje pa milosti puno ino blagosloveno leto 1938. Isto želem mojim domačim zeti, mami, dedeki, babici, sestri i vsem Marijinimi družbenicam ino poznancom. — Pred Božićom sem štela v Novinaj, da bo v Issuduni slovenska sv. spoved. Trno mi je žao bilo, ka je nej bilo pril objavljeno, samo 2 dni naprej. Po sv. meši že 9. võra bila. Ovak iti nemrem kak z autobusom. Te pa ešče ta pride $\frac{1}{4}$ 11. võri. Oh kak mi je žao bilo. — Na konci mojega pisma pa Vas v imeni Jezusa i Marije najlepše pozdravljam. kak i rojstno ves gračko faro s preč. g. provizorom Kolencem, vse čtevce Novin v domovini ino v tujini. Vsem se Vam zračam v molitev.

Marija Nemet,
iz Kruplnika v Franciji.

Zavarovanje i ognji.

Kelko ognjov gori po krajaj, štéri strašjo vse prebivalstvo z groznim mišljenjom, ka gda bo pri meni gorelo.

Že je ljudstvo vse zburkano zavolo toga, da ta nevolja na njega pride.

Zakaj to? Konec naj bol Sekulacija, ognji, agenti i služba s procenti.

V vsakom kraji si zavarovalne družbe poišćejo tüdi, zmožne sekulante, vsakša svojega, štéri brez mesečne plaće, ali pra-

voga zaslužka hodijo okoli ljudstva trücat, da naj dá sekulerati svoj dom proti (požari) ognji i tak od tistoga naj dobi on svoje procente. To je žalostna i slaba služba. Te zasluček vse s trücom ide, štéri večkrat na slabopot pripela mišljenje pojedince. Skoron v vsakšoj vesi so po 3 sekulanti raznih družb brez dela, zato si pa išćejo poti, da bi prišli do kakšega zaslužka. To je, redijo se ognji, kak se je pokazalo v našoj krajini zadnji čas.

Ciganek.

Ga ne poznate? — Jaz tüdi ne, samo čüo sem od njega, pa bi tüdi vam rad povedao. Bio je jako künšten, še Štajerca je znoro, zaistino. (Ne da bi jaz bio proti Štajercem, Bog vari, ali tak se je zgodilo). Štajerec se norca delao iz njega, pa njemi pravo: „Či boš se s tem biciklom mogeo pelati, de tvoj!“ Bicikl je te bio ešče jako velika redkost i vrednost, zato se je naš Ciganek potrudio, se previdno skobacao na kolo, pa pomali pelao proti Müri i še dale prek. Štajerec je pa žalostno gledao za odhajajoćim „Prekhorcom“...

Sirmak je bio, pa je morao služiti. Verno je spunjavao svojo službo, svinjo je tak podkrmio, da so se možovje čemerili nad ženami, rekši: Ste vidile, kak je Ciganek svinjo podkrmio, pa je to žensko delo! —

Ali vertinja ga itak ne pošćevala, pa ga pri hrani večkrat prikrajšala, samo vsigdar ga nej mogla, ednok v petek nikak nej. Se razmi, kraj so jeli. Da Ciganek ne bi preveć pojo, je na tisti kraj, gde je Ciganek sedio, nadevala na pou sirovi graj. Mislite, da Ciganek toga nej opazo?

Gda je gospodinja po posli morala ođiti iz hiže, je Ciganek brez vekših ceremonij skledo previdno zasükao, ka je prej nekam venkrajivo stala, ka se ne bi prevrgla. Kak so ovi na „sivrom“ kraji pomali jeli, to bi vam Ciganek sam najležeće povadao, če bi šće živo.

Pri soldakaj se njemi nej dosta bogše godilo. (Bilo je to šće za Vogrskoga!) Kak osemnajšćek je že morao iti. Mislite, ka dugo ostao? Že prvo leto je pobegno nazaj domou. Tü ga je lovila cela patrola žandarov, samo da ga nej mogla zgrabiti: vidili so ga, gde je, samo do njega so nej mogli priti, ka ga te že nej več tam bilo.

Sledkar je pa le meo srečo, pa je obogato, tak da se je lejko še v Budimpešto pelao, kde nekša svećka slovesnost bila. Za prenočišće v hoteli zato nej meo zadosta penez, te si je pa indri morao iskati. Ali den je dugi, človekove potrebe navadno većkratne, primerni prostor pa redki. Vej je vido na sredi trga nekške lepe stebre, ali ta je nej vüpa, ka je to prej „kapela“. Te je pa probao v zaćetki mestnoga parka, ali komaj je konćao vse pripreve, že ga je policaj zđigavao. — Nej njemi preostalo

Da bi se tem ognjom proti prišlo, bi bio samo te nasvet, da zavarovalne družbe ne bi mele v vsakšoj vesi svojega zastopnika, nego samo v glavnom mesti okolice eden zmožen urad, štéri ne bi hodo okoli kmetov prisiljevat za zavarovanje, nego sam kmet bi prišo iskat pomoć, štéri je potreben i zmožen.

Drügi nasvet bi pa bio, da bi država na nikakši način prevzela zavarovanje, štéra bi z davkom poberala zavarovanje i v

slučaji ponesrećenoga kmeta z ognjom v kelko je kvara i po razsodbu strokovnjakov podprla i povrnola, ali zozidala tisti kvar i tak bi bio vsakši zavarüvan i bi redno plaćüvao zavarovalnino primerno njegovoj vrednošći.

S tem bi bio konec šefta i požari bi bili bole redki, kak do zđaj.

Te misli bi naj šle okoli strokovnjakov, štéri bi je predealali v istino i lehkoto od ognjov bojazlivoga ljudstva. Kmet.

Vinarski sejem v Ljutomeru

dne 8. marca 1938.

Vinarska podružnica v Ljutomeru priredi vinski sejem in razstavo vina v običajnem obsegu kakor prejšnja leta.

Vabimo vse vinogradnike iz ljutomerskega, gornjeradganskega in štrigovskega okoliša, da razstavijo svoje vino. Tudi letošnji vinski sejem bo dobro založen z dobrim sortnim i mešanim vinom. Ocenjeno bo vino

en dan pred razstavo. Oni, ki hoćejo vino razstaviti, naj to prijavijo do 3. marca, vzorce pa pošljejo do 6. marca t. l. od vsake vrste po tri buteljke.

Kupci in vsi drugi intereseanti pa se vabijo k obilnemu obisku te prireditve!

Otvoritev bo ob 9. uri, zaključek ob 20. uri.

Tri važne številke iz lanskega leta.

Kar je važno za življenje, to si človek navadno zapomni... Iz življenja zavarovanja „Karitas“ v preteklem letu so zlasti tri številke tako važne, da bi si jih naj vsakdo ogledal, zapomnil in se po tem, kar moće priporoćajo, ravnal. Prva številka je 25.000, pomeni, da je „Karitas“ v preteklem letu s številom svojih zavarovancev doseglja (in že prekoraćila) eno četrtino stotisoćaka. Druga številka je 8000; ta številka pove, da je „Karitas“ v preteklem letu dobila toliko novih zavarovancev. Treća številka je 240, v toliko slućajih je „Karitas“ lani izplaćala posmrtnino. Podane številke so zelo zgovorne. Prva pove, da je zavarovanje „Karitas“, ki obstoja šele nekaj let, zelo razširjeno. Druga prića o tem, da se v enem samem letu pri nje zavaruje već tisoć ljudi. Treća pa opozarja, da smrt nikdar ne počiva, zato je prav, da vsakdo misli na bodočnost in poskrbi, da svoje domaće v većji ali manjši meri resi denarnih skrbi, ki jih bodo imeli ob njegovoj smrti. Če bi mogle navedene številke glasno govoriti, bi vsakemu zaklicale: „Zayaru se čimprej, prej danes ko jutri!“ Zavarovanje pri „Karitas“ ne stavlja nobenih težkih pogojev, tako da spada med najugodnejša zavarovanja. Pri „Karitas“ so zavarovani ljudje iz vseh stanov, zlasti pa kmetje in delavci. „Karitas“ ima skoraj v vsaki žüpniji svojega zastopnika, izvzemši Slovensko krajino. Za ujo pa prideta v postav zastopnika: Jožica Skalar v M. Soboti (Cerkvena u 5), Jožko Zyer, tajnik posojilnice v Črenovcih. Obrnite se na domaćega zastopnika, ali na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova u. 8.) Pri teh dobite vse podatke in se seveda tüdi lahko zavarujete.

CENE

Penez: Amerikanski dolar 47 din, angleski funt 235 din, avstrijski šilling 8-80 din, švicarski frank 150 din, talijanska lira 204 din, holandski guldinar 24-10 din, belgijski beig 7-27 din.

Živina: jünci, biki I. vrste 5-75 din, II. vrste 4-24 din, III. vrste 3-75 din; krave I. vrste 4-25 5 din, II. vrste 3-75-4 din, III. vrste 3-350 din; teoci I. vrste 8 din, II. vrste 7 din za kg žive težje. Prasići domaći 7-8 50 din, za kg žive težje. Konji 400-3500 din po kakovosti.

Kmetijski pridelki: Pšenica za 100 kg 230 din, ječmen 195 din, žito 195 din, grah 220 din, krompli 85 din. Pšenićna mela 100 kg 295-350 din, kukorićna mela 220 din. Vino finešje 12-16 din za 1 liter, navadno vino 7-10 din za 1 liter, Med 18-21 din za 1 kg.

Perutnina: pišćanec komad 10-14 din, pišćanec zakian 1 kg 24-26 din, kokoš komad 20-26 din, zaklana kokoš 1 kg 20-24 din, reca kom. 22-26 din, zaklana reca 1 kg 22-24 din, gos kom. 50 do 55 din, zaklana gos 1 kg 16-20 din, golob kom. 4-5 din, domaci zavec komad 6-12 din, kapün 1 kg 30 din. Sad: jaboka I. vrste 6 din, II. vrste 4 din, III. vrste 2-3 din, sühe slive 10-14 din, sühe grüske 4-7 din, orehi 6-8 din, lüšćeni orehi 18-22 din za 1 kg. Kurivo: tona premoga 380 do 405 dinarov, trda drva 1 m 95-115 din, trda drva žagana 1 m 120 din, mehka drva 70 din, vogeje 1 kg 1-75-2 din. Krma: sladko seno 100 kg 45-60 din, polsladko seno 40-50 din, kisló seno 40 din, slama 35-45 din za 100 kilogramov.

Zelenjaya: lentiva 1 kg 4-8 din po kakovosti, repinca merica 150 din, radić domac 1 kg 12 din, inozemski radić 18 din, cvećaća (karfiol) 1 kg 5-7 din, pozno zelje 2 din, kisló zelje 4 din, sladko 2 din, kolerabice 3 din, spinaća 10-14 din, luk 1-50-2 din, por 2 din, cesnek 6-8 din, repa 1 din, kislá repa 2-50 din, petrüeo 4 din, zelenjaya za juho 4 din za 1 kg.

PREKOSNICE.

Mršav konj. Kupinar se toži živinozdravniki, ka njemi konj preveć mršavi, ka njemi prej fali. Živinozdravniki hitro odgovori: „Dar govora“. — Kupinar začüdeno gleda. — „Gda ti po oštarijaj špricere piješ, te si tvoj konjček žeden pa laćen premišlavle, kak bi dobro bilo, če bi bar nej zvezani bio, pa bi lejko v oštarijo stopo, ka bi si tüdi kaj naraćo“.

Pošta.

Šiftar Alojz, Oberheldrungen. Novine koštajo vsaki mesec 6 Din. — Balaček Stefan á Trotte. Peneze sprejeli i obraćunali. Na Marijin List za deco ostalo 14 din. 50 par. Mar. List s kalendaraom košta letno 16 din. Tak mate duga ešće 17 din. 60 par. Gumilar Franc, Villiers. Sprejeli penezi, obraćunali. — Jaklin Ignac, Ourville. Naroćino sprejeli, kalendar poslali. — Kozar Štefan, par Chavignon. 18. decembra smo ti poslali kalendar, javi nam, či si ga dobo. To pa zato, ka nam z Ženavljaja pišejo, ka si ga ne dobo. — Gjergjek Jurij, Kovačevci I. Na lansko leto je vse plaćano. — Fru-men Marija, Versail. Sprejeli 152 din. Na koj je višek? — Lipić Tilika, Corbenay. Sprejeli 144 din. 40 par. Na lani odracunali 4 din. 60 par, ovo na novo. Na koj je poslani višek? Lopert Klara, Eoreux. 100 din, naraćnine sprejeli. — Činć Jožef, Petanjci. Prosvetno društvo je plaćalo 120 din. za knige. Te znesek smo ti spisali za letošnje naroćino. — Nedelko Jožef, Courbevine. Domaći so za lani plaćali Novine, od tebe dobili za letos 89 din., na mesec stanejo 6 din. Naslov spremenili. — Peterka Ivan, Beltinci 158. Jožef je dužen na lani 28 din. i na letos 15 din., kalendar svoj ma pri nas. — Grandá la amiko. Naroćitve za Novine dozđaj nesmo dobili. Zđaj je zaćenemo pošlati. Po cenzuri se ođloći, ka je za objavo i ka ne. Zavolo službe bi mogli znati za kvalifikaciju i kako bi želeo dobiti. — Mihalić Filip, Per-toća 96. 72 din. sprejeli, 1 dolar je ešće duga.

Vabilo na občni zbor

HRANILNICE IN POSOJILNICE
pri Sv. Jurju v Prekmurju,

ki se vrši 27. februara v zadružnom prostori ob 11 võri s sledećim dnevnim redom:

1. Čtenje zapisnika zadnjega obč. zbora,
2. Odobritev računskoga zaklüčka za leto 1937.
3. Slučajnosti.

Če te občni zbor v doloćenom časi ne bi bio sklepćen, se vrši poi võre kesnej novi občni zbor na istom mesti, ki bo sklepćen ne gledoć na štèvilu navzoćih kotigr. Naćelstvo.

Prodám hišo

v M. Soboti, Šolska ulica 35.

Hiša ma štiri sobe, lepi vrt, kuhinjo in hrambo. — Javite se na naslov

Gregorc Ana, vdova po davkarju,

M. Sobotá, Šolska u. 35

nikaj drugoga kak dale iskati. Konćno je najšeo: tam, kak so zidali novo hišo, v predmestji, rušt. Te je že tüdi noć nastopila, pa si je to izbrazil tüdi za prenočišće, se razmi „na štoki“, bar ednok v življenju. Pa še te smola: Gda je vnoć notri v štoki šteo svoje opraviti, je pozabo na to misliti, ka so mogoće drugi bili v sličnoj stiski, pa so si tüdi na rušti poiskali stanovanje, brezposelni delavci. Še celo bole skromni so bili, pa so se zadovolili z nižišim stanovanjom, v pritüćji. In tak jih je grozovito neprijetno zmoto v sladkom poćinki po nerodovitnom dnevi. Se razmi, da so ga premlatili.

Ves razočaran se je vrno domou, pa tü z većšim uspehom nadalüvao i dokonćao svoje vihernó življenje. Gda je mro, ne vem. Če še pravočasno kaj zvedim od njega, vam drugoć kaj već povem. — ic.

Lica naših hiš sem gledal...

Najvernejša podoba naše skromnosti so se mi zdele naše majhne, s slamo krite hišice, zato je moj pogled najprej na njih obstal.

Kakor bi naša, povsod enaka kmećka ženica sramežljivo obstala ob široki cesti, izpostavljena radovednim pogledom mimodoćih. — Vsa se je potegnula skupaj, da ja ne bi pasli na njeć pregrešnih oći, najraje bi se skrila v zemljo, a ni mogla... Majhna, nezaupna okenca gledajo napolodprto v potnika, s strahom iskajoć, če ni morda zlih namenov v njegovem srcu... Če je srce čisto, potem rože v oknih veselo vzvalovijo in če hoćeš, lahko občütiš prijetni vonj muškatinina i rožmarina... Todá, pustimo rože, ki pozimi le tu in tam zelene vzdržijo, brez pestrega cvetja. — In više poglejmo!

Čela naših kmećkih hiš. — Če so lica naših hiš oltarji, potem so čela tabernaklji... In kar je tabernaklju najbliže. — Glej velik križ, spretno izrezljan v sredini čela. Na drugi hiši je pod njim še kelih. Na tretji kelih s hostijo. Na obeh straneh pa velike in majhne sveće. — Ali jih je kdo nenadoma prižgal? Saj so kakor bi gorele, kot bi se vršila maša... Glej, tu so pa svećniki iz samih srćeć izrezani, poleg njih so pa še — leseni — muškatinini i druge rože, tam pri oni hiši celo živo pobarvane, najveć rdeće in zeleno.

Gledal sem zidane hiše, ki niso tak lepe: že letnica te moti prijetno pa znova pozdravi križ in kelih s hostijo. Pri mnogih pa tega već ni, le zaćetnice imena morda gizdavega gospodarja... Pri mnogih se pa svetlo beli okroglo sonce s številnimi žarki. — Ali pa velika zvezda. — Čudno, nekje sem pa videl veliko rožo, ki je lepi cvet ponižno sklanjala...

In še marsikaj sem videl. In srce mi je bilo polno bogastva, kot bi ga ođtam nekdo sipal vanj... Videl sem pa tüdi — in srce mi je postalo žalostno — revne hišice, ki so imele na čelu gole deske brez vsakih rezbarij, ne svetih in ne svetnih... Nekatero so imele tu celo velika vrata na neprijazno podstrešje... In ponosno zidane hiše brez okrasa sem videl in mi je postalo še bolj tesno pri srcu. Saj hiša radi tega morda ni preveć manj lepa, a čütim -- morda naopak -- da je v srcu tistega, ki jo je zid-dal morala biti velika praznina, ki jo našla tu svoj žalostni izraz.

Saj bolj kot vsa krasna lica naših hiš me brigajo srca, ki v teh hišah bivajo in so ali bogata Boga ali pa obupno pznakna. — ic.